משנה · אחרונים · הון עשיר · סדר טהרות

הון עשיר על משנה זבים

רבי עמנואל חי ריקי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הון עשיר על משנה זבים

רבי עמנואל חי ריקי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הון-עשיר-על-משנה-זבים/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
משנה א 4
משנה ב 4
משנה ו 4
פרק ב 4
משנה ג 4
פרק ג 5
משנה ב 5
פרק ד 5
משנה ד 5
פרק ה 5
משנה ה 5

פרק א

משנה א

זבים

זבים יש בו חמשה פרקים, כנגד ה' מוצאות הפה, כי על ידי נבלות הפה אדם בא לידי קרי והוצאת זרע (עי' ראשית חכמה שעה"ק פי"א אות יא-יג). וע"ד הנסתר המוציא זרע לבטלה גוזל שפע הבא להא אחרונה, כידוע:

מודים ב"ש וכו'. הוצרך לאומרו משום דבעי למימר על מה נחלקו, דיש בו חדוש לב"ה דאע"ג דהוזקק ליום ראשון לספירת שבעה, משא"כ ברישא אינו מחמיר בו לעשות זב גמור:

משנה ב

ביום השלשי. הואיל וס"ל לת"ק דה"ה ביום השני, צ"ל דסירכא דמתניתין דלעיל דבשלשי ראה, דגם שם פליג ב"ש וב"ה, נקט:

ומודים ב"ש, ברואה ברביעי שלא סתר אלא יומו. משום דהראיה היא רחוקה מתחילת הספירה, ומזה נדע דכל עוד דמתרחק הראיה מתחילת הספירה יותר יש להקל, דהא אפילו ב"ש המחמיר ברואה בתחילת הספירה מקל באמצעה, ואפילו הכי ב"ה מודה לב"ש דסתר את שלפניו ברואה זוב אפילו ביום השביעי נמצא היות הודאה זו מורה לנו חומר הזוב:

משנה ו

ודאי לקרבן ולטומאה. שנא הטומאה אחר הקרבן, משום דטומאה אגב קרבן נשנית, דלדידה לא אצטריכא:

ודאי לטומאה וספק לקרבן. הכא הקדים טומאה לקרבן, לרמוז דבריא ושמא בריא עדיף:

ספק לטומאה ולקרבן. הכא הקדים הטומאה משום דקדמה לקרבן:

פרק ב

משנה ג

כלב שאכל בשר המת. שנאו בסוף, משום דמעת לעת דידיה הוא של ג' ימים, משא"כ במכה עבדו דדמו לאחריני שהוא יום אחד:

פרק ג

משנה ב

לבני הכנסת. אוכלי חוליהן בטהרה קרי להו כן, על שם המדרש (ילקוט חקת רמז תשעא ועי' ברכות טז.) דנמשלו בתי כנסיות לנחלים שמטהרים הטמאים מהעונות:

פרק ד

משנה ד

על חמשה ספסלים. נראה דיותר מחמשה אפילו לארכן לא יטמא אותם שמכאן ומכאן, דאין דרכו להיות נשען רובו עליהם כיון שהמקום רחב להפוך עצמו מכאן ומכאן בלי הם. ואי לאו דווקא הוא, צ"ל דנקט מנין זה כנגד חמשה דרכים שבהם הזב מטמא את המשכב, כדתנן בפ"ב משנה ד':

פרק ה

משנה ה

נמצאת טומאה נכנסת לו ויוצאות ממנו במעוטו. גילה לנו דמקצת דקתני לעיל אינו ר"ל מחצית, אלא אפילו מעוטו, מה שאין כן במקצת הנזכר באדם דר"ל אפילו חצי, משום דבעינן דווקא שינשא רובו להיות טמא, כדתנן בפ"ד משנה ד' עומד על שני כסאות ר' שמעון [אומר] אם רחוקין זה מזה טהורין. ופי' מהר"ם לפי שעומד על שניהם בשוה חציו על זה וחציו על זה, ואע"ג דהרמב"ם (ה' מטמאי מו"מ פ"ז ה"ד) פסק דלא כר"ש, הראב"ד השיג עליו וס"ל דלא יש מי שחולק עליו. ובזה נחה הרגשת התי"ט דלא ידע למאי אצטריך, ועיין בלשון אותה משנה דאע"ג דלא פליג אתי שפיר רש"א:

זבים מתחיל בהא ומסיים במם כלומר מהא, שהזבות בא מהא מוצאות הפה הנמצאות בנבלות הפה. ועוד היינו מה, כי מזה יחשוב האיש, מה אדם שבא מטיפה סרוחה ומטמאה ביציאתה:

סליק מסכת זבים. הרגילה ברובים:

נא למדו מאד פיכם לשיח שיח בני טובים.

כי כן תשמרו אתכם מלהיות כמו זבים: